

υπάγη νά πάρη από εκεί τὸ ρολόγι μου καὶ τὸ πουγγί μου ;

Καὶ ἐπειδὴ οἱ στρατιῶται ἐδίσταζαν ἀκόμη :

— Λοιπὸν καλά, εἶπε πηγαίνω μόνος μου !

Καὶ ἐξεκίνησε μόνος του. Ἀλλὰ τὸ ἠρωϊκὸν του παράδειγμα ἠλέκτρισε τοὺς στρατιώτας, οἱ ὅποιοι τὸν ἠκολούθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ ἐχθροὶ ἐξεδιώχθησαν, καὶ τὸ Πύζολον κατελήφθη πάλιν ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Πεζοναῦται τῆς Φρουρᾶς ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν μάχην.

Κατέχοντες τὸ ἀριστέρον κέρασ, ἔκαμαν κίβαν περιστροφὴν καὶ ἐφθασαν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ χωρίου, ὅθεν ὑπεστήριξαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ πεζικοῦ, ὑπερασπίσαντες αὐτὸ κατὰ προσβολῆς ἐκ τοῦ πλαγίου.

Ἡ μάχη εἶχε τελειώσῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ καταδίωξις τῶν φυγάδων.

Ὅλα σχεδὸν τὰ γαλλικὰ συντάγματα εἶχον ἀνασηματισθῆ ἐπὶ τοῦ πεδίου καὶ ἐγκατασταθῆ ἐπὶ τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας κατεῖχον τῶς οἱ ἐχθροὶ. Μερικὰ εἶχον ἀποσπασθῆ, διὰ νάνακόψουν τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατηγοῦ Μπλάκ καὶ νά ἐπωφεληθοῦν τῆς νίκης, συλλαμβάνοντα ὅσφ τὸ δυνατόν περισσότερους αἰχμαλώτους καὶ πολεμοφόδια.

Οἱ Πεζοναῦται, διεσπαρμένοι κατὰ τὴν μάχην, εἶχον ἤδη συναρθροισθῆ περὶ τῆς ἐκείνων ἀξιωματικῶν τῶν, καὶ ἀνεμένον διαταγὰς, παρὰ τὴν εἰσόδον ἀτραποῦ, τὴν ὁποίαν περιέβαλλεν ἐκατέρωθεν διπλῆ σειρὰ δένδρων μεγάλων. Ἦσαν περίπου πενήτηντα ἄνδρες.

Ἐξαίφνης καταρθάνει ἱππεὺς δρομαῖος, κἀθιδρῶς, κατασκονισμένος, φέρων τὴν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου.

Πλησιάζας τὸν ἀξιωματικὸν τῶν Πεζοναυτῶν ἐσταμάτησε, καὶ χαιρετίσας, τῷ εἶπε :

— Κύριε, ἔχω ἀνάγκην τεσσάρων ἢ πέντε ἀνδρῶν διὰ μίαν ἀνίχνευσιν πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος, ὅπου πολὺ πιθανὸν νά εὐρίσκηται ἀκόμη ἰσχυρὸν ἰσπανικὸν ἀπόσπασμα.

— Πολὺ καλά, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς Πεζοναῦτας, ἠρώτησε : — Ποιοὶ ἀπὸ σὰς ἔχουν τὸ θάρρος νά υπάγουν ;

Περὶ τοὺς δεκαπέντε Πεζοναῦται ἐπροχώρησαν ἀμέσως.

— Ἐκλέξατε ! εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς, στραφεὶς πρὸς τὸν ἱππέα.

Ὁυτος ὑπέδειξε πέντε, μεταξύ τῶν ὁποίων τὸν Ρογγῆρον, τὸν Παπαρίγγον καὶ τὸν Λαδουρέκον.

— Ἀκολουθήσατέ με ! διέταξε.

Καὶ χαιρετίσας, ἀπῆλθε ταχὺς πρὸς τὴν ἀτραπὸν.

Οἱ Πεζοναῦται τὸν ἠκολούθησαν, χω-

ρισ νά λέγουν λέξιν. Ἐν τούτοις ὁ ἀξιωματικὸς ἐπετάχυνε τὴν πορείαν του τόνσον, ὥστε οἱ πέντε ἄνδρες ἐδυσκολεύοντο πολὺ νά τὸν ἀκολουθεοῦν παρά πόδα.

— Πολὺ καλὰ, εἶπε ἡ ἀνίχνευσις αὐτῆ, ἐπιθύρουν ὁ Ρογγῆρος.

— Σώπα κ' ἐννοια σου, ὁ καπετάνιος ξέρει ! ἀπήντησεν ὁ Παπαρίγγος.

— Φθάνει νά μὴ πάθουμε καμμιά, εἶπεν ὁ μικρὸς.

Ὅπωςδὴποτε κανεὶς δὲν ἐδίστασε, καὶ οἱ πέντε ἄνδρες ἐξηκολούθησαν τὸν ταχὺν καὶ ἐπίπονον δρόμον τῶν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐσταμάτα, ὠρθοῦτο ἐπὶ τῶν ἀναβολέων, καὶ ἐπεσκόπει τὸν ὄριζοντα.

Ἐξαίφνης ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς, καὶ κεντήσας τὸν ἵππον του, ἐπροχώρησε καὶ ἐτάθη εἰς μίαν καμπὴν τῆς ἀτραποῦ.

Ἐπληκτοὶ, οἱ Πεζοναῦται ἐπετάχυναν τὸ βῆμα, ἀλλὰ μόλις ἐπροχώρησαν ὀλίγον, ἤκουσαν πυροβολισμοὺς καὶ εὐρέθησαν περικυκλωμένοι ὑπὸ Ἀγγλων γρεναδιέρων.

Χωρὶς νά τὰ χάσουν ἀπὸ τὸ ἀπρόοπτον τῆς ἐπιθέσεως, οἱ Πεζοναῦται ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἀμυναν, καὶ ἠτοιμάσθησαν νά πωλήτουν τὴν ζωὴν τῶν ἀκριβὰ.

Δυστυχῶς ὁ δρόμος ἦτο στενὸς καὶ οἱ ἐχθροὶ εἶχον τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀριθμοῦ.

Μολοντοῦτο ἡ ἀντίστασις ὑπῆρξε γενναία. Οἱ ἐχθροὶ ἐφραττον τὴν δίοδον, καὶ μανθίδης μάχη συνηρθη ἐκ τοῦ συστάθην, διὰ τῆς λόγῃς.

— Μόλα σκότες ! ἐφώναξε τότε ὁ Παπαρίγγος.

— Ἀπάνω τους ! Κουράγιο ! ἐφώναξεν ὁ Λαδουρέκος.

Καὶ οἱ Πεζοναῦται, ἐφορμῶντες ὡς δαίμονες, ἐπολυπλασιάζοντο, κτυπῶντες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, καὶ διὰ τῆς φοβερᾶς αὐτῆς εὐκινῆσις ἐφαίνοντο δεκάκις πολυαριθμότεροι, ἀφ' ὅτι ἦσαν πράγματι.

Ἐξαίφνης ὁ Ρογγῆρος εἶδε τὸν δῆθεν ἀξιωματικὸν τοῦ ἐπιτελείου, πεζόν, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν γρεναδιέρων.

— Ἐπέσαμεν εἰς παγίδα ! ἀνέκραξεν ὁ ἀξιωματικὸς ἦτο ἐχθρὸς μετημριεσμένος !

Πραγματικῶς, ὁ ἄθλιος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐλκύσῃ εἰς τὴν ἐνέθραν ταύτην τὸν Ρογγῆρον καὶ τοὺς φίλους του, δὲν ἦτο ἄλλος εἰμὴ ὁ Μπρόου. Ἐπωφελεῖτο τῆς σπανίας εὐκαιρίας, τὴν ὁποίαν τῷ παρεῖχεν ἡ ἐκστρατεία, καὶ ἐξετέλει νέον μουσάρν καὶ καταχθόνιον σχέδιον.

Ἐκμανεῖς, λυσσῶντες, οἱ πεζοναῦται ἐφώρμων μετὴν ἐλπίδα νά φθάσουν μετὰ τοῦ κακούργου καὶ νά τον τιμωρήσουν ὅπως τῷ ἤξιζεν. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς αὐτῆ ἐφαίνετο μᾶλλον χιμαϊρικὴ. Οἱ γρεναδιεροὶ δὲν ἐνικάντο εὐκολα, καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν Γάλλων ἐξεμηδενίζετο πρὸ

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχθρῶν, ὅταν ἔξαφνα ἀντηχῆ μία κραυγὴ :

— Φυλαχθῆτε !

Ταῦτοχρόνως μία γιγαντιαία δρῦς καταπίπτει μετὰ τάχους ἐν τῷ μέσφ τοῦ δρόμου, καὶ συντρίβει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀρκετοῦς Ἀγγλους.

Ἀμέσως, ἀνθρωπὸς τις ὀπλισμένος μετὰ πέλεκυν, ἐπιπίπτει κατὰ τῶν ἐπιζώντων καὶ σχίζει τὰς κεφαλὰς δύο τριῶν ἐξ αὐτῶν.

— Ὁ Βιλλαμπούς ! ἀνακράζει ὁ Ρογγῆρος.

Χωρὶς νά στραφῆ, ὁ σκαπανεύς, — διότι ἦτο πράγματι ὁ παλαιὸς μας φίλος, — ἀπαντᾷ :

— Ὅλος καὶ ὅλος !

Πανικὸς κατέλαβε τοὺς γρεναδιέρους, καὶ ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγὴν, ἐν ᾧ οἱ Πεζοναῦται, ἀναθαρρήσαντες ἐκ τῆς ἀπρόοπτον ἐπικουρίας, ὤρμησαν πρὸς καταδίωξίν των.

Ὁ Ρογγῆρος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πιστοῦ Παπαρίγγου, κατέδιωκε τώρα τὸν ψευδο-ἀξιωματικὸν καὶ κατέβαλλεν ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ νά τον φθάσῃ.

(Ἐπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΝΗΣ Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΑΞΕΙΔΟ [Ἀλληγορία.]

Καϊκάκι πρωτοτάξειδο Ἀρμένιζε ὄλο πρίμα Πετώντας εἰς τὸ κύμα.

Μὰ ὁ καιρὸς τὰ χάλασε, Ἡ θάλασσα ἀγριεῖει Καὶ νά το φάη γυρῶει.

Οἱ νέοι ἄρμοι του τριζουνε, Αὐ γάει κατάρτια Οἱ ἀνεμοὶ εἰς τὰ ξάρτια

Χυμᾶνε καὶ δαγκάνουνε Τὰ ἔξιπλα ἄρμενά του, Γιά νά τα ρίξουν κάτω.

Μὰ τὸ καϊκάκι ἐχάλευε Τῆς θάλασσας τὰ βάθη, Χωρὶς κακὸ νά πάθη.

Καὶ πάλι ἐκαβαλίκευε Τὰ κύματα ἀφρισμένα, Πετώντας ὄλοένα.

Τοῦ κάκου ἡ μαύρη θάλασσα Λυσομανάει, θυμόνει... Δουλεύει τὸ τιμόνι.

Τοῦ κάκου ρίχνει ἀπάνω του Ἀκράτητον ἄγερα : Δέσπαιε ἢ λαγοῦδέρα,

Καὶ τ' ἀγριεμμένα κύματα Κατάπρυμα τὰ φέρνει Καὶ φεύγει... μιλία πέρνει.

Ὡς ποῦ τὸ πρωτοτάξειδο Νικᾷ, καὶ νά του, φθάνει Στὸ ποθητὸ λιμάνι !

I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΟΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE] (Συνέχεια· ἴδε σελ. 385)

— Ὁ Γολιάθ ! ἀνέκραξεν ἡ Κοραλία ὁ Γολιάθ ποῦ τον ἐκλαίγαμε γιὰ πεθαμένο ! ποῦ τον εἶχαμε ἀφίσῃ τότφ μακρῶν... Μὰ δὲν μου εἶπες, Λεγκέν, πῶς κατῶρθωσε νά σὰς εὔρη ; μετ' ἐπὶ θαῦμα ἐθεραπεύθη ;

— Ποιὸς τὸ ξέρει, κυρία Κοραλία ! Μήπως μᾶς τὰ εἶπεν ὁ Γολιάθ ; Ἀληθινὰ, μόνον ὁ λόγος τοῦ λείπει, καταπῶς ; λέει καὶ ἡ Μαργαρόνα.

— Ἀλλὰ πῶς, πῶς ἠμπόρεσε νά ἔλθῃ ἐδῶ κατ' εὐθείαν ; ἐπνελάμβανεν ἡ Κοραλία, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυε νά θυμαζέτην τὴν νοσημοσύνην τοῦ φίλου τῆς.

— Νὰ λέμε καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐμεῖς τοῦ το εἶπαμε « νά μας πᾶς ἔστην Κοραλία » καὶ νά τος, μᾶς ἔφερε. Ὅλο καὶ μετ' ἐμὴν μωροειδίᾳ, ξέρετε Ἄ, τὰ ζῶντα ἔχουν δυνατὴ ὄσφρησι ; εἶδα σκυλιὰ τοῦ κυνηγιοῦ, ποῦ ἔφθανε νά τους ἔπῃς ἕνα λόγο, γιὰ νά χαλάτουν τὸν κότμο ὡς ποῦ νά βροῦν τὸν ἀνθρωπὸ σου.

— Αὐτὸ εἶπε, εἶπε τότε ὁ ἰατρός ὁ Γολιάθ ἠκολούθησε, ὅπως καὶ εἶς, τὸ παραποτάμιον τοῦ Ζμπέζου ὕστερα ἐπέφθασε ἔς τὸ δάσος, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πλέον, τὸ παραμικρὸν τεκμήριον, ποῦ του ἔφθεν ὁ ἀέρας ἔστη μύτη, ἤρκεσε νά τον ὀδηγήσῃ ἔως ἐδῶ, καὶ νά σὰς εὔρη.

— Ναί ! εἶπεν ἡ Μαργαρόνα ὅταν ἐπερνούσαμεν κοντὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα δένδρα, ὁ Γολιάθ ἔξαφνα ἐσταμάτησε, σήκωσε τὴν προβοσκίδα του καὶ ἄρχισε νά μυρίζεται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ. Ἀμέσως θῆλξε νά ἐμβῆ ἔς τὸ δάσος. Ἐγὼ ἤθελα νά πάμε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄλλὰ ποῦ νά μ' ἀκούσῃ ὁ Γολιάθ ! Καὶ ὁ Λεγκέν μου ἔλεγε : « Ἀφῆστέ τον αὐτὸς ξέρει καλλίτερα ἀπὸ μᾶς. »

— Σὲ λίγο, ἐξηκολούθησεν ὁ Λεγκέν, σταματᾷ, μυρίζεται, θγάνει μιά-χαρούμενη φωνή, καὶ το βάζει ἔστην τρεχάλα σάν τρελός. Ὑστέρ' ἀπὸ πολλὴν ὥρα ἀκούσαμε τὸ τραγοῦδι τῆς κυρίας Κοραλίας.

— Ἄ ! τί στιγμή ποῦ ἦταν ἐκείνη γιὰ μᾶς ! ἀνέκραξεν ἡ ἀγαθὴ Μαργαρόνα. Σὲ ὅλη μου τὴ ζωὴ δὲν θά την ξεχάσω, παιδάκια μου !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ.—Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΥΝΕΝΟΥΤΑΙ.—ΟΠΟΙΑ ΒΥΤΥΧΙΑ !

ἠκολούθησε τότε περίοδος εἰρήνης καὶ ἐργασίας, βελτιώσεων παντὸς εἶδους, καλλιεργείας, προόδου, — ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους διὰ τὴν μικρὰν χώραν τῶν Ματαβέλων.

Οἱ Χονδροκέφαλοι, ἂν καὶ ἐν κατωτάτῃ βαθμίδι πολιτισμοῦ εὐρισκόμενοι,

εἶχον ὁμως ἰσχυρὸν τὸν πόθον τῆς βελτιώσεως, ἤρκεσε δὲ τὸ παράδειγμα διὰ νάφωτισῇ ἐν αὐτοῖς τὸ προερέμμα τοῦτο, τὸ ἀπ' αἰῶνων κοιμώμενον. Ἀμιλλα ζωηρὰ τοὺς ἐκυρίευσεν, καὶ ἀφ' οὗ ἐθελήμασαν τοὺς ξένους, τοὺς ὁποίους κάποιον ἀγαθὸν μανιτοῦ τοῖς εἶχε στειλῆ, ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νά τους μιμηθοῦν.

Νὰ ἐκπολιτίσῃ τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους, νά τοὺς χαρίσῃ ὅσον ἤδυνάτο τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, — ἰδοὺ ὁ σκοπὸς τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον εἶχον ἐκλέξῃ καὶ ὅλοι οἱ σύντροφοι τοῦ κ. Μασσαί ἦσαν πρόθυμοι νά τον βοηθήτουν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Περίξ αὐτοῦ ἐσχηματίσθη Κυβέρνησις ἄνευ ἀντιπολιτευσεως, ἐν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπαράμιλλον, ὅλα τὰ μέλη τοῦ ὁποίου εἰργάζοντο μετὰ ζήλου, μετὰ γνώσεως καὶ μετ' εὐλαχρῆς. Τῆ ἀληθείᾳ, πᾶσα πολιτισμένη χώρα θὰ ἐξήλθε τοιοῦτον Ὑπουργεῖον ! Ὁ κύριος Βέμπερ ἦτο τρόπον τινὰ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων. Ἐργῶν καὶ τῆς Βιομηχανίας ὁ κύριος Λωμόνδος, τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ κύριος Μασσαί τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἔχων ὡς ὑφυπουργὸν τὸν Γεράρδον. Ὁ Λεγκέν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀρκετὰς γεωργικὰς γνώσεις, τῆς Γεωργίας ὁ κύριος Βρανηδέτερος, τῆς Μαγειρικῆς, ἡ ἐπὶ τὸ ἔπισημοῦ, τῆς Δημοσίας Διαιτήσεως ἢ γυναικείας, τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας. Τὰ δύο τελευταῖα ὑπουργεῖα ἦσαν νέα καὶ ὅλως πρωτοφανῆ, ἀλλ' ὄχι ὀλιγώτερον χρήσιμα ἀπὸ κάθε ἄλλο !

Ἡ βελτιώσις τῶν ἀθλίων ἐκείνων καλυθῶν, αἱ ὁποῖαι μόνον μακρόθεν ἐφαίνοντο θελκτικαί, ἡ ἀνακλίνσις τῶν σκοτεινῶν, τῶν δυσωδῶν καὶ ἀκαθάρτων τοῦτον οἰκημάτων, τῶν ἀνευ παραθύρων, ἐπέβαλλετο μεταξὺ τῶν πρώτων. Ἐπρεπε γὰρ κτισθῶν νεαὶ κλύβαι, με νέον σχέδιον, με παράθυρα, με χωριστὸν διαμέρισμα διὰ τὰ κτήνη, καὶ με θύραν ἀρκετὰ ὑψηλὴν, ὥστε νά μὴ ἀναγκάζεταί τις νά εἰσέρχεται ἐρπῶν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νά γίνουσι ὅλ' αὐτὰ μαζί. Κατ' ἀρχὰς τὸ Ὑπουργεῖον ἠρέσθη νά συμβουλεύσῃ φιλικῶς τὴν ἀνακλίνσιν τῶν θυρῶν μόνον, καὶ ἐπειδὴ ἡ συμβουλή αὕτη συνωδύετο καὶ ὑπὸ ἐνὸς μεγάλου θυροφύλλου, ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Βέμπερ, παρεχομένου δωρεάν εἰς κάθε ἰδιοκτῆτην καλύβης, οὐδεὶς ἠρῆθη νά την ἀκολουθήσῃ. Οὕτως οἱ Χονδροκέφαλοι ἀπέβαλον μετ' ὀλίγον τὴν συνήθειαν νά εἰσέρχονται εἰς τὰς οἰκίας των μετὰ τὸ σαρὰ, — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, με ὄλην του τὴν ἀπλότητα, ἠδύνατο νά θεωρηθῆ ὡς μεγάλη πρόοδος.

Ἐν τούτοις ἡ Κοραλία ἐτριγύριζεν εἰς τὸ χωρίον. Εὐθύς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, εἶχεν ἐλκύσῃ πρὸς αὐτὴν τὰ μικρὰ ἀρακάκια, τὰ νόστιμα, τὰ ὄλοστρόγγυλα

αὐτὰ παιδάκια, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὸ δέρμα στλιπνὸν καὶ ἀπαλὸν ὡς ἡ μέταξα. Διεσκέδαζε νά τα πλύνῃ, νά τα καθαρίσῃ, καὶ νά τα στολίσῃ με ἄνθη καὶ με φύλλα. Τὰ εἶδαζε πολλὰ παιγνίδια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον μέρος καὶ κοράσια μεγαλύτερα. Οὕτως ἡ Κοραλία εὐρίσκητο πάντοτε περιστοιχισμένη ἀπὸ ὅλα τὰ παιδία τῆς φυλῆς, τὰ ὁποῖα ἔτρεφον πρὸς αὐτὴν ἀληθῆ λατρεία. Αἱ μωτέρες ἠκολούθησαν φυσικὰ τὰ τέκνα των, καὶ ἀφ' οὗ ἀπέκτισε καὶ τούτων τὴν ἐμπιστοσύνην, ἡ Κοραλία τὰς προσεκάλεσε νά ἐρχονται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς καὶ νά βλέπουν πῶς ἔκαμαν ἀνὰ τὸ νοικοκυρεῖ ὁ αὐτῆ, ἡ Μαργαρόνα καὶ ἡ Δίνα. Μετ' ὀλίγον, κάθε πρῶτῆ, εἰς τὸν οἰκίσκον τῶν λευκῶν, ἐσχηματίζετο οὕτως εἰπεῖν μία τάξις, ἀποτελεσμένη ἀπὸ γυναίκας καὶ νεανίδας τοῦ χωρίου, αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο διὰ νά τὰς βλέπουν ἐργαζομένας, καὶ νά τὰς μιμῶνται κατόπι πιστῶς καὶ κάπως πιθηκοειδῶς. Ἐξαίφνης, ἡ Μαργαρόνα εἶχε κτασκειυάσῃ ἐν μικρὸν σάρωθρον ἀπὸ πετρᾶ ἀμέσως ὅλας κατεσκευάσαν ἐν παρόμοιον μετ' ἐν διαφορᾷ μόνον, ὅτι ἀφ' οὗ ἐξεσκόνηζαν δι' αὐτοῦ τὰ πράγματά των, ἔπειτα τὸ ἐκάρφωσαν... εἰς τὰ μαλλιά των ! Ὅλοι ἠθέλησαν νά ἐνδυθοῦν ὅπως ἡ Κοραλία, καὶ ἡ νεανὶς ἐπέειθε, ὅτι ἂν οἱ πλείστοι τῶν ἰθαγενῶν ἦσαν σχεδὸν γυμνοί, τοῦτο δὲν τοὺς ἤρκεσε διόλου, καὶ θὰ ἐπροτίμων πολὺ νά ἦσαν ἐνδεδυμένοι.

Μετὰ τὴν καινοτομίαν τῆς θύρας, αἱ ἄλλαι εἰσῆχθησαν ἀνευ μεγάλου κόπου, καὶ οἱ Χονδροκέφαλοι ἤρχισαν βαθυμδὸν νά δαιτιῶνται ἀνθρωπινώτερα. Εἰς τὰς καλὺβας ἠνοίχθησαν παράθυρα, ὁ δὲ ἡλιος, εἰσελθὼν ἐλευθέρος, ἐφώτισε καὶ κατέδειξε πολλὰς ἀσχημίας, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νά ἐκλείψουν. Τώρα πλέον ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης ἐπέβάλλετο, καὶ ἡ ἀγαθὴ Μαργαρόνα ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νά διδάξῃ τὴν ἀληθῆ χρῆσιν τοῦ σαρώθρου. Ἐπειτα, εἰς κάθε καλύβην κατεσκευάσθη ὁ ἀπαραίτητος νεροχύτης ἢ κλίνη διεσκευάσθη καθαρὰ εἰς μίαν γωνίαν τὰ κτήνη ἀπεμονώθησαν εἰς διαμέρισμα χωριστὸν ἐστὶν μετὰ καπνοδόχου διεδέχθη τὸ πρωτογενὲς πύραυρον, καὶ εἰσῆχθησαν τὰ στοιχειώδη μαγειρικὰ σκευῆ.

Ἡ πατρικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Μασσαί δὲν ἠρέσθη εἰς ταῦτα. Τὰ ὑφαντουργεῖα ἐπολυπλασιάσθησαν, καὶ μετ' ὀλίγον οἱ πλείστοι τῶν Ματαβέλων ἀπέκτησαν ἐνδύματα. Νέα βιομηχανικὰ ἰδρύματα ἐπέβαλλον πανταχόθεν. Ἡ κοιλὰς προσέλαβεν ὄψιν ψυμένων ἐργατικῶν μελισσῶν. Ὁ ἰατρός Λωμόνδος, εἰς κάθε του διήγησιν, εἰς κάθε του διάλεξιν, ἡ καὶ ἀπλῆν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν, ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας νά δώσῃ καὶ ἐν ὠφέλιμον μᾶθημα.

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΔΟΞΑ ΠΑΙΔΙΑ (*)

X. ΒΕΡΝΩΝ ΓΩΡΝΕΡ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ

Έγεννήθη το ίδιο ακριβώς έτος, κατά το όποτον ή Αυτής Χαριτόδωτος Μεγαλειότης, ή Βασίλισσα της Άγγλιας, έώρτασε το Χρυσών Ίωβιλαιόν της. Είς την εύτυχη αυτήν σύμπτωσι, ό κ. Γώρνερ, ό πατήρ του μικρού καλλιτέχου, — διακεκριμένος και αυτός μουσικοδιδάσκαλος, — άποδίδει την καλήν τύχην και το μουσικόν τάλαντον του υιού του. Δέν ήξέυρω κατά πόσον όλοι οι ύπήκοοι της Άνάσσης, οι γεννηθέντες το ίδιο έτος, έπροκίσθησαν όμοίως υπό της φύσεως, διά να κριθώ την γνώμην του πατρός Γώρνερ εν μόνον άσφολες συμπεράσματα είμπορώ να εξαγάγω άπό την διαβεβαίωσίν του : ότι ό υίός του σήμερα είναι δώδεκα έτών. Εν τούτοις, όποιος βλέπει το ξανθόν και γαλανόν και ροδοκόκκινον αυτό παιδάκι, — με την στακτερήν του βλούζαν, με τον τριανταφυλλί λαιμοδέτην του και με τα κοντά πανταλονάκια του, άπό μαύρον βελούδον, όπως το βλέπετε εις την εικόνα, — το έκλαμβάνει διά πολύ μικρότερον άπό δώδεκα έτών. Άλλά και πάλιν, όποιος το βλέπει να κάθηται σιμά εις το ώραιον καινούργες του πιάνον, και να παίζει με τόσην ευχέρειαν, με τόσην έκφρασιν, την δύσκολον μουσικήν του Μπάχ και του Μπετόβεν, — κομμάτια, τα όποια δυσκολεύουν και μεγάλους άκόμη, — το έκλαμβάνει διά πολύ, πολύ μεγαλύτερον.

X. ΒΕΡΝΩΝ ΓΩΡΝΕΡ

Είπε τή άληθεία κάτι τι θαυμαστόν ή μουσική επίδοσις του παιδιού αυτού. Ήρχισε πιάνον όταν ήτο πέντε έτών, άλλ' ή ιδιοφυία του εξεδηλώθη πολύ ενωρίτερα. Πριν να περιπατήσει άκόμη, έκάθητο πάντοτε κοντά εις το πιάνο, ήσυχος, με το στόμα άνοιχτόν, εν έκστάσει, όσον έπαιζε κάποιος. Το περίεργον είναι, ότι άπό τα μικρότερα του έτη, του ήρσε να διαβάξη μουσικήν, και πολύ πριν ήμπορέση άκόμη να αναγινώσκη βιβλία, ανεγίνωσκε κάθε νόταν εις την έντέλειαν, — άπαράλλακτα όπως και τα παιδια μερικών παραλίπων τόπων, τα όποια πρώτα μανθάνουν να κολυμβούν, και έπειτα να περιπατουίν ! Ήτο τώντι έκπληκτικόν να βλέπη κανείς τον μικρόν Σόννην, νήπιον άκόμη, να κάθηται πλησίον του πατρός του, όταν έπαιζε, και να τω στρέψη τα φύλλα της μουσικής με την μεγαλύτεραν άκριβείαν. Είχε δε άπό τότε τέτοιον αεί, ώστε ήμπορούσε να όνομάξη χωρίς λάθος, οιαδήποτε νόταν του έκτυπούσε κανείς εις το πιάνο. Φαντασθήτε τώρα τας προόδους μαθητού με τοιαύτα φυσικά προτερήματα. Μετά τριετή διδασκαλίαν υπό του πα-

τριότος, — διότι ό κ. Γώρνερ υπήρξεν έως τώρα ό μόνος του διδάσκαλος, — εύρέθη εις θέσιν να κάμη την πρώτην του εμφάνισιν πρό του κοινού, εν ηλικία μόλις όκτώ έτών. Ή εμφάνισις αυτή υπήρξεν άληθής θρίαμβος διά τον μικρόν πιανίσταν. Έκτοτε ενεθαρρύνθη να δώση πολλές άλλας συναυλίας και εις το Λονδίον και εις άλλας πόλεις της Άγγλιας. Ή φήμη του εξετάθη κ' έστερεώθη ταχέως, σήμερα δε, ότε ό μικρός X. Βέρνων Γώρνερ ανήκει πλέον εις την χορείαν των Ένδόξων Παιδιών, αι προσκλήσεις, τας όποιάς λαμβάνει πανταχόθεν, είναι τόσοσ πολλαί, ώστε ό κ. Γώρνερ πατήρ αναγκάζεται να πορρίπτει τας

περισσοτέρας, διότι δέν έπιθυμεί να κοπιάζη ό υίός του τόσοσ πολύ.

Ή κομψή και ώραία οικία, παρά το Κιοϋ Γκάρτενς, όπου κατοικεί ό μικρός πιανίστας, είναι γεμάτη άπό τα πολυτιμα δώρα και τα ένθύμια των θαυμαστών του. Ό κ. Γώρνερ τα έπιδεικνύει εις τους επισκέπτας υπερηφάνως. Και έχει δικαίον, άφ' ου μεταξύ αυτών είναι το μετάλλιον, το όποιον έκρέμασεν ιδιοχείρως επί του στήθους του υιού του, ή Δούκισσα του Τεκ, κατά την ήμέραν της πρώτης του εμφάνισως, ή φωτογραφία της Δουκίσσης του Πόρτλανδ, με το αυτόγραφόν της ζευγος ώραισιότατων πορτών, χρυσών και σμαραγδίνων, με το οικόσημον του πρίγκιπος της Ουαλλίας άδομαντεκόλλητον, μία ίχνογραφία, παριστώσα την Βασίλισσαν Βικτωρίαν, έργον και δώρον της μαρκησίας του Γράνδου, μετάλλια Μουσικών Συλλόγων, και άλλα δώρα, πολλά και διάφορα. Ό μικρός πιανίστας έσχε πολλούς θαυμαστας, και μάλιστα ένδόξους. Έπαιξεν επανειλημμένως ένώπιον του πρίγκιπος και της πριγκίπισσης της Ουαλλίας, της άποθανούσης Δουκίσσης του Τεκ, και πολλών άλλων μελών της βασιλικής οικογενείας της Άγγλιας. Κατά δε το παρελθόν έτος έλαβε την σπανίαν και ζηλευτήν τιμήν να προσκληθής εις το άνάκτορον Βούκιγγαμ και να παίζει πρό της Βασίλισσης Βικτωρίας, ή όποια του έθλιψε την χείρα και τον ένεθάρρυνε με τα κολακευτικώτερα λόγια.

Αί τιμαί αυτές δέν διεφθειραν ποσώς τον χαρακτήρα του μικρού Γώρνερ. Παρά την πρώιμον δόξαν του, είναι το μετριοφρονέστερον των παιδιών. Ποτέ δέν όμιλεί διά τον έαυτόν του, ούτε καν διά μουσικήν, αν δέν τον έρωτήσουν. Μεθ' έκάστην του συναυλίαν, ό πατήρ Γώρνερ τω δεικνύει όλόκληρον σωρόν έφημερίδων, αι όποιαί γράφουν τα μεγαλύτερα έγκώμια περί αυτού.

— Γράφουν ότι έπαιξα καλά; έρωτά ό μικρός Σόννης.

Και μετά την καταφατικήν άπάντησιν, — Αυτό άρκεί, λέγει, και ούτε βλέμματός αξίονει τας έφημερίδας.

Την ήμέραν του διέρχεται συνήθως ως έξής : Το πρωί πάντοτε, είναι εις το Σχολείον, το άπόγευμα μελετά πιάνο δύο ώρας τουλάχιστον, τώσας απαιτεί ό πατήρ του, άλλα συχνά έκείνος μελετά πολύ περισσότερο, εξ' ιδίας του προαιρέσεως. Τας άλλας του ώρας αφιερώνει εις τα παιγνίδια. Το πλέον αγαπημένον του παιγνίδι είναι οι σιδηρόδρομοι, και έχει εξ αυτών όλόκληρον συλλογήν. Έκπλήσσεται άληθινά ό βλέπων τον μικρόν Γώρνερ, τώρα μέν να κινή τα μακρά, τα καλλιτεχνικά του δάκτυλα επί του κλειδοκυβάλου, μ' ευχέρειαν και γνώσιν, την όποίαν θα έξήλευαν και

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΑ.

μεγάλοι, — και μετ' όλιγον να παίζη με τους σιδηροδρόμους του, και να τρέχη και να φωνάζη, ως το κοινότερον παιδάκι του κόσμου... Έχει μανίαν και με τα γραμματόσημα, και πολλές ώρας αφιερώνει εις την συγκρότησιν και τακτοποίησιν της μεγάλης συλλογής του.

Ανήκει εις μουσικήν οικογένειαν. Ό πατήρ του, καθώς είδομεν, είναι καθηγητής της μουσικής, άπό τα άλλα πέντε μικρότερα άδελφια, αι δύο του άδελφαι παίζουν ήδη βιολί και ύπόσχονται πολλά, μολονότι είναι βέβαιον ότι δέν έχουν την μουσικήν ιδιοφυίαν του Σόννη. Ό,τι παίζει αυτός, το παίζει άπέξω. Φαντασθήτε ότι και αυτήν την Συμφωνίαν του Μπετόβεν, έκτεταμένον κομμάτι, ή έκτέλεισις του όποιου απαιτεί 40 λεπτά της ώρας, την παίζει εκ μνήμης. Δέν αισθάνεται τον ελάχιστον κόπον να έκτελή και τα δυσκολώτερα τεμάχια της κλασικής μουσικής. Όταν ίσχυρα είναι ή μνήμη του, άλλο τόσοσ έξετα και ή αντίληψις του. Τελοσπάντων, έγεννήθη μουσικός. Οι αγαπημένοι του συνθέται είναι ό Μπετόβεν, ό Σοπέν και ό Μπάχ. Ήρχισε να συνθέτη μουσικήν και μόνος του. Πλούσιος ήδη άπό τα κέρδη των συναυλιών του, — καταθεθειμένα εις μίαν Τράπεζαν διά το μέλλον του, — θα εξακολουθήση άκόμη τας σπουδάς του και θα τελεοποιηθής όσον είναι δυνατόν. Διόλου δε άπίστων, το ένδοξον παιδίον, της σήμερα να γίνη ό ένδοξος άνήρ της αύριον.

Από τα πλέον χαρακτηριστικά του άνένδοξα, είναι μία έπιστολή, την όποιαν έστειλε προς τον πατέρα του, άπό το παραθαλάσιον Ουεστγκέιτ, όπου είχε υπάγη κάποτε χάριν άναψυχής.

Ή έπιστολή αυτή είναι χωρισμένη εις δύο μέρη, ως πρόγραμμα συναυλίας, και εις το μέσον διακόπτεται, με την χαριτωμένην αυτήν σημείωσιν :

Διάρειμα 10 λεπτών.

Έχει όμως και το συγκινητικόν της μέρος ή φαιδρά αυτή έπιστολή, διότι δι' αυτής ό μικρός Βέρνων Γώρνερ προσεκάλει τον πατέρα του, να υπάγη και αυτός εις το παραθαλάσιον, λέγων ότι θα του έκαμνεν όλα του τα έξοδα με τα χρήματα, τα όποια έκέρδιεν άπό την τελευταίαν του συναυλίαν. Όλη ή προς τον πατέρα άγάπη και εύγνωμοσύνη, δέν διαφαίνεται υπό τας άφελείς αυτάς παιδικάς γραμμαάς ;

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΑΣΙΚΟΥ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

Ποτέ, σαν οι γονείς σε κρίζουν, Απρόθυμος μὴν εύρεθής, Και κάμε δ,τι σε προστάζουν Μετά χαράς και παρευθός.

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΝΟΣ

Άμα βγήκαν έξω, τότε ό Φασουλάκης άρχισε να κλαίη για το μάτι του. — Μήν κάνης σα μωρό παιδί, του είπεν ό Μικός, και τώρα θα πάμε να ιδούμε άλλα ώραία πράγματα, που θα σου περάση άμέσως... Νά, κηόλα, σου πέρασε... ή μελανιά έφυγε όλωσδιόλου.

— Ψέμματα λές ! άπαντά ό Φασουλάκης. Θέλω να με πᾶς 'στό σπιτί μου... χί, χί, χί...

Έξαφνα ακούσθηκε από μακυρά ένα ούιιιιιιιιιιιι !

— Τ' είν' αυτό πάλι ;

— Ή τρομπέτα του τραμ ! μουρμουρίζει ό Φασουλάκης, σκουπίζοντας τα μάτια του.

— Του τραμ ! ; ά, λαμπρά ! λέγει ό Μικός.

Και καθώς έπερνούσε το τραμ από μπροστά του, σκαρφάλονει, ανεβαίνει, και ξαπλώνεται σαν πασάς. Ό Φασουλάκης, θέλωντας και μή, ανεβαίνει και αυτός, και κάθεται κοντά του, άλλα σαν τη βρεγμένη γάτα.

— Τα εισιτήριά σας ! φωνάζει ό τραμβαγιέρης.

Ό Φασουλάκης χώνει το χέρι 'στην τσέπη του...

Άλλοίμονο ! ούτε μιá πεντάρα δέν υπάρχει πλέον, ούτε μονόλεπτο τσακισμένο !

— Νά, αυτός έχει τα λεπτά μου, λέγει και δείχνει τον μακάριον Μικέν.

— Την κακή σου ! εγώ δέν έχω τίποτε ! άπαντά ήσυχα ό Μικός, και ξαπλώνεται άκόμη άνσπαυτικώτερα 'στον πάγκο.

— Τα εισιτήριά σας ! φωνάζει πάλι ό τραμβαγιέρης.

Ό Φασουλάκης άρχίζει πάλι τα κλάματα και μουρμουρίζει :

— Δέν έχουμε να πληρώσουμε... Άς σταθής το τραμ να καταβούμε... χί, χί, χί...

— Νά τους πάνε άμέσως 'στην Άστυνομία ! φωνάζει τότε ένας κύριος με πολύ άντιπαθητικό μούτρο. Πώς ; έτσι ανεβαίνουν 'στο τραμ, χωρίς λεπτά ; Μέσα γρήγορα !... μπερμπαντάκια !...

Το τραμ σταματά. Ό ταμβαγιέρης φωνάζει έναν άστυφύλακα και του παραδίδει τα δύο μπερμπαντάκια.

Κάκόμοιρε μικρέ Φασουλάκη ! Τί σου έμελλε !

Την άλλη φορά θα σας 'πώ πώς έτελειώσεν αυτή ή ιστορία.

ΚΑΖΑΝΣΕ

(*) Ίδε Διάπλασιν 21 Αυγούστου έ. έ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1900

Η συνδρομή μένει αναύξητος.—'Αλλά το φύλλον από 1^{ης} Ιανουαρίου αυξάνει διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος.—Μόλις θὰ ἐγγράφονται 40 νέοι συνδρομηταί, θὰ ἔχωμεν καὶ ἓν φύλλον δωδεκασέλιδον.—'Καὶ ποιός σας εἶπε νὰ μου στέλλετε φύλλον; ...»—Τὸ Λαχεῖον τῶν Δώρων.

ΠΕΤΥΧΕ καὶ φέτος ἡ Ψηφοφορία ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου, διότι μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου, τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, μόνον 260 ἐψήφισαν. Ἡ πλειοψηφία τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐπιθυμαὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, ἢ μᾶλλον, δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς. Ὁφείλομεν νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὸ θέλημα τῆς πλειοψηφίας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνδρομή μένει καὶ

διὰ τὸ ἔτος 1900 ὡς ἔχει νῦν, δηλαδὴ 7 δρ. διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ 8 φρ. χρ. διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, τὸ πρᾶγμα διαφέρει.

Πέρυσι, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ψηφοφορίας, ἐπροκήρυξα, ὡς ἐνημερίσθη, Εἰδικὸν Ξεσπαθῶμα πρὸς αὐξήσιν τοῦ φύλλου, καὶ ὑπεσχέθημι ὅτι μόλις δι' αὐτοῦ ἐνεγράφοντο 2,000 νέοι συνδρομηταί, ἀμέσως θὰ προσέθετα εἰς τὸ φύλλον 4 ἀκόμη σελίδας. Τὸ Ξεσπαθῶμα τοῦτο ἀπέφερε μόνον περὶ τοὺς 500 νέους συνδρομητάς, καὶ συνεπῶς ἡ αὐξήσις δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἄλλὰ θὰ ἐδικαιούτο τις νὰ ἐρωτήσῃ : « Ἄν οἱ 2,000 νέοι συνδρομηταί θὰ ἐπέτρεπον ἐβδομαδιαίαν αὐξήσιν 4 σελίδων, οἱ 1000 δὲν θὰ ἐπέτρεπον αὐξήσιν 2 σελίδων, καὶ οἱ 500 δὲν θὰ ἐπέτρεπον αὐξήσιν μιᾶς σελίδος ; Μία δὲ σελὶς καθ' ἐβδομάδα δὲν κάμνει 52 σελίδας τὸ ἔτος ; Καὶ αὐταὶ αἱ 52 σελίδες, διαμοιραζόμεναι ἀναλόγως, δὲν εἴμποροῦν τὰ δώδεκα ἐκ τῶν πενήντα δύο ὀκτασελίδων φυλλαδίων τοῦ ἔτους ; νὰ τα κάμουν δωδεκασελίδα ; »

Ἴδου κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχα σκεφθῆ πέρυσι, — καὶ τὸ ὁποῖον ὁμως σκέπτομαι φέτος. Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. Λοιπὸν προκήρυσσω καὶ πάλιν

ΕΙΔΙΚΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

πρὸς αὐξήσιν τοῦ φύλλου εἰς δωδεκασέλιδον

καὶ σας προσκαλῶ ὅλους νὰ ἐργασθῆτε πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν διὰ τὸ ἔτος 1900 μετὰ τὴν ἐξῆς ὑπόσχεσιν :

Κάθε 40 νέοι συνδρομηταί, ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, θὰ μας δίδουν καὶ ἓν φύλλον ἠδηγημένον κατὰ 4 σελίδας, ἧτοι δωδεκασέλιδον. Ἐπομένως, οἱ 80 νέοι συνδρομηταί θὰ μας δώσουν δύο φύλλα δωδεκασελίδα, οἱ 160 τέσσαρα φύλλα, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἄν ἐγγραφοῦν 1000 νέοι συνδρομηταί, τὸ ἡμισυ τῶν φυλλαδίων τοῦ ἔτους θὰ ἐκδοθῶν δωδεκασελίδα, καὶ ἂν ἐγγραφοῦν 2,000, τότε ὅλα τὰ φυλλάδια τοῦ ἔτους θὰ εἶνε τοιαῦτα, καὶ ἡ αὐξήσις θὰ πραγματοποιηθῆ ὀριστικῶς πλέον καὶ τελείως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ κόποι

σας καὶ αἱ ἐνεργεῖαι σας πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν θὰ ἔχουν τὸ ὀλίγον ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν, δὲν θὰ πηγαίνουν χαμένοι : ἐκτὸς δὲ τῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὁποίαν θὰ ἔχετε, συνιστῶντες εἰς τοὺς φίλους σας τὴν «Διάπλασιν» καὶ εἰσάγοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἀληθῶς ὠραῖον καὶ ἐκλεκτὸν μας κύκλον, θὰ ἔχετε καὶ τὴν ἀκόμη μεγαλύτεραν ἱκανοποίησιν νὰ βλέπετε τὸ ἀγαπητὸν σας περιοδικὸν αὐξάνομενον διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, καὶ τόσῳ περισσότερο, ὅσον καὶ αἱ ἐνεργεῖαι σας θὰ εἶνε μεγαλύτεραι. Τὸ Ξεσπαθῶμα θὰ δημοσιεύεται τακτικῶς, καὶ ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἐβδομάδα θὰ γνωρίζετε ἂν τὸ φυλλάδιον τῆς προσεχοῦς θὰ εἶνε ὀκτασελίδον ἢ δωδεκασέλιδον. Φαντάζομαι λοιπὸν τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θὰ βλέπῃ ὅτι ἔχομεν π. χ. 38 συνδρομητάς διὰ μίαν ἐβδομάδα, καὶ θὰ κατορθῶν νὰ ἐγγράψῃ αὐτὸς τοὺς 2, οἱ ὁποῖοι θὰ λείπουν, διὰ νὰ συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν 40 καὶ νὰ ἐκδοθῆ τὸ φύλλον τῆς ἐβδομάδος ἐκείνης δωδεκασελίδον !

Οἱ ὅροι τοῦ Ξεσπαθώματος παραμένουν κατὰ τὰλλα οἱ αὐτοί : Ὁ ἐγγράφων νέους συνδρομητάς καὶ ἐμβάζων ἀπ' εὐθείας τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτησίαις συνδρομῆς του, θὰ λαμβάνῃ ὡς Δῶρον παρὰ τῆς Διαπλάσεως ἀνα ἓν

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΑΞΙΑΣ ΕΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ

δι' ἐκάστην συνδρομήν, ἐξοφλούμενον εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀναγεγραμμένας ὁδηγίας. Ἐκτὸς δὲ τῶν Γραμματίων, θὰ λαμβάνῃ καὶ τόσα Εὔσημα, ὅσα θὰ εἶνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες συνδρομηταί.

Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα θὰ σας στείλω τὰς Ἀγγελίας τοῦ 1900 διὰ τὸ Ξεσπαθῶμα, τὸ ὁποῖον ἀναμένω καὶ ἐλπίζω γενναϊότατον.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς :

Τὸ πρώτιστον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἐγκαιρὸς ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του. Τὸν ὅρον ἄλλως τε τῆς προπληρωμῆς, ἄνευ τοῦ ὁποῖου οὐδὲν φύλλον δύναται νὰ εὐδοκηθῆ, ἔθεσα πρὸ πολλοῦ ὡς ἀπαράβατον. Ἐν τούτοις ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἕως τώρα ἔκαμνα ὀλιγίστας τινὰς ἐξαιρέσεις, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ στέλλω τὸ φύλλον καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς, εἰς τινὰς παλαιούς καὶ γνωστούς συνδρομητάς, προσωπικοὺς φίλους κτλ. Ἄλλ' ἀφότου μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅταν κατόπι τοῖς ἐζητήθῃ ἡ συνδρομή, ἠρνήθησαν νὰ τὴν πληρώσουν, λέγοντες : « Καὶ ποιός σας εἶπε νὰ μου στέλλετε φύλλον ; ... » (!!!) ἀπεφάσισα νὰ μὴ κάμνω εἰς τὸ ἐξῆς καμμὴν ἐξαιρέσιν, καὶ νὰ παύω τὸν ὅρον τῆς προπληρωμῆς

ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΓΕΝΙΚΩΣ.

Κανείς, οὔτε παλαιὸς οὔτε νέος, οὔτε γνωστὸς οὔτε ἄγνωστος, οὔτε φίλος, οὔτε συγγενής, κανεὶς δὲν θὰ λάβῃ τὰ φυλλάδια τοῦ 1900, ἂν δὲν ἔχη προκαταβάλλῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς του. Μόνον τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου θὰ στείλω πρὸς ὅλους Ἐπειτα θὰ χα-

ρίσω τὰ ἐρίφια ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ δὲν θὰ ἐξακολουθήσω τὴν ἀποστολήν, εἰμὴ μόνον πρὸς τοὺς ἀνανεώσαντας. Δὲν εἴμπορῶ νὰ γνωρίζω ποῖοι εἶνε οἱ ἀξιοὶ ἐμπιστοσύνης καὶ ποῖοι ὄχι, ποῖοι θὰ πληρώσουν κατόπι καὶ ποῖοι θάρνηθῶν, ὁ χυρούμενοι ὀπίσθεν τῆς ὠραίας προφάσεως, τὴν ὁποίαν σας ἀνέφερα, (ὡς νὰ μὴ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιστρέψουν τὸ φύλλον, ἂν δὲν τὸ ἤθελαν.) Δι' αὐτὸ ὁ ὅρος τῆς προπληρωμῆς θὰ ἐφαρμοσθῆ φέτος γενικῶς καὶ αὐστηρῶς, ὅπως ἄλλως τε τὸ κάμουν ὅλα τὰ περιόδικα τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν ὄντες συνδρομηταί καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, καλοῦνται νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των ἀπὸ σήμερον

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1900

τὸ βραδύτερον, συμπληροῦντες τὸ ἐσώκλειστον Δελτίον Ἐγγραφῆς, — τὸ ὁποῖον δύναται νὰντικαταστήσῃ καὶ ἐπιστολή, — καὶ ἐμβάζοντες τὸ ἀντίτιμον, ἧτοι 7 δραχμὰς οἱ ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ 8 χρ. φρ. οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Οἱ μέχοι τῆς ἡμέρας ἐκείνης (5 Ἰανουαρίου) ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομήν των, καθὼς καὶ οἱ νέοι ἐγγραφῆσόμενοι, ἕως τότε, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν

ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

καθ' ἣν 100 συνδρομηταί θὰ διανεμηθῶσι ποικίλα δῶρα ἀξίας ἐν ὄλῳ 700 δραχμῶν. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ πλουσιωτάτου τούτου Λαχεῖου θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές.

Ὅσοι ἐψήφισαν ἤδη τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, πληρώσαν

ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος, ἐκ σελ. 374)

Ἐψήφισαν προεὶς ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου τῆς Διαπλάσεως καὶ οἱ ἐξῆς :

- 235. Ἀνδριανὴ Π. Τζώρτζη [20 Ε] Πρεβέζης.
- 236. Δημήτριος Κ. Ζαλοκώστας [20 Ε] Πρεβέζης.
- 237. Θεόδωρος Π. Τριχογίλιος [20 Ε] Καρούστου.
- 238. Μαρία Π. Χαντουμάκη [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 239. Ὀδυσσεύς Γ. Λύδδης [20 Ε] Ἀλεξανδρείας.
- 240. Ἰωάννης Δ. Καρᾶς [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 241. Παναγ. Α. Στρατηγόπουλος [20 Ε] Καλαμῶν.
- 242. Νικόλαος Γ. Μουσοῦρης [20 Ε] Ἀργουστολίου.
- 243. Ἐλλή Κ. Ζάννου [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 244. Σπυρίδων Φοντάνας [20 Ε] Κερκύρας.
- 245. Εὐφροσύνη Ε. Κορινθίου [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 246. Εἰρήνη Ζ. Καμπάνη [20 Ε] Ἀνδρου.
- 247. Παναγ. Κ. Τόλιας [20 Ε] Πρεβέζης.
- 248. Αἰκ. Π. Καρατάση [20 Ε] Κωνσταντίας.
- 249. Μιχαὴλ Σ. Αὐγερινίδης [20 Ε] Βρυλλίας.
- 250. Ἐλένη Γ. Φωκᾶ [20 Ε] Ἀργουστολίου.
- 251. Μαρία Χ. Σοφianoπούλου [20 Ε] Γεργεστης.
- 252. Φωκίων Γ. Γαρυπῆς [20 Ε] Βρυλλίας.
- 253. Πάνος Α. Κουλοῦρης [20 Ε] Πειραιῶς.
- 254. Σταματίνα Γ. Λορέντζου [20 Ε] Ρόδου.
- 255. Δημήτριος Α. Κοσμάκης [20 Ε] Ἀλεξανδρείας.
- 256. Ἀγ. Θ. Στουδίτης [20 Ε] Κωνσταντίας.
- 257. Κυριάκος Γ. Μουζενίδης [20 Ε] Κωνσταντίας.
- 258. Γ. Π. Παλαιστής [20 Ε] Σεβαστουπόλεως.
- 259. Κοραλία Π. Μακρῆ [20 Ε] Μουσαῖα.
- 260. Ἄννα Κ. Ζαχαριάδου [20 Ε] Ἰσραηλίου.

τες συνδρομήν 10 ἢ 11 φράγκων, δικαιούνται νὰ λάβουν ὀπίσω εἰς εἶδος

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΝΤΑ 3 ΦΡΑΓΚΑ

συμφώνως πρὸς τοὺς Ὁρους τῆς Ψηφοφορίας, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ συμβουλευθῶν εἰς τὴν Προκήρυξιν τοῦ 32ου φύλλου, καὶ νὰ μου κάμουν ἐν τάξει τὰς παραγγελίας των. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἄς δεχθῶν καὶ πάλιν τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας, διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς ἐσπευσαν νὰνταποκριθῶν εἰς τὴν πρόσκλησίν μου. Ἦσαν ὀλίγοι ἄλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο τοῖς ἀναλογεῖ μεγαλύτερον τὸ μερίδιον τῆς εὐγνωμοσύνης μου !

Καὶ μία ὑπόμνησις τώρα

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΥΣ

Μὴ λησμονῆτε καὶ τὸ Ταμεῖον πρὸς Ἐγγραφήν Ἀπόρων, τὸ ὁποῖον τόσας ἀγάδας καὶ εὐγενεῖς χαρὰς ἐπροξένησε μέχρι τοῦδε. Τὰ πτωχὰ παιδιά, τὰ ἐγγραφέντα διὰ τὸ 1899, δὲν θὰ ἔχουν ἴσως χρήματα νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1900. Θὰ στερηθῶν λοιπὸν τὴν «Διάπλασιν» καὶ θὰ αἰσθανθῶν μίαν λύπην μεγάλην, ἀκόμη μεγαλύτεραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἤσθανοντο πρὶν, ὅταν ἤθελον καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγγραφοῦν. Ἴδου εὐκαιρία διὰ τοὺς πλουσίους καὶ ἀγαθοὺς, νὰποτρέψουν αὐτὴν τὴν λύπην ἀπὸ τὰ πτωχὰ παιδιά, καὶ νὰ μου στείλουν, μετὰ τῆς ἰδικῆς των, καὶ καμμὴν συνδρομήν δι' αὐτὰ...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουριοκεφαλᾶκης λέγει εἰς ἓνα φίλον του :
— Τὸν ἀδελφὸν μου πρῶτα τὸν ἐδάπτισαν καὶ ὕστερα γεννήθηκε.
— Μὰ πῶς γίνεται αὐτό ;
— Νά, σήμερα ἔχει τὸνομά του, καὶ μεθαύριο, τὴν Τρίτην, ἔχει τὰ γενέθλια του.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πιτηνοῦ τῆς Ἐρήμου [Ε]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ο «ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Ἡ ἐκτύπωσις του προχωρεῖ ταχέως, καὶ τὴν 15 Δεκεμβρίου θὰ εἶνε ἔτοιμος νὰ λάμψῃ μετὰ τὴν ὀραϊότητά. Τὶ θανμάσιον βιβλίον ! Οἱ τυπογράφοι ποῦ το τυπώνουν, οἱ βιβλιοδέται ποῦ το συνδέουν, οἱ φίλοι μου, ὅσοι ἤθελαν κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Γραφεῖόν μου εἰδῶν τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ φύλλα, ὅλοι, ὅλοι ἐκφράζονται μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἀνομολογοῦν ὅτι οὐδέποτε εἶδαν παρόμοιον βιβλίον. Καὶ πραγματικῶς, πλουσιωτέρα ἔκδοσις δὲν ἔγινε ποτέ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ πολυτελέστερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων βιβλίων ἐν Ἑλλάδι, εἶνε ἡ εἰκονογραφημένη ἔκδοσις τοῦ «Λουκῆ Λάρα» τοῦ κ. Βικέλα. Ὁ «Ἀγγελὸς τῆς Ἀγάπης» εἶνε ἀσυγκρίτως ἀνώτερος καὶ αὐτοῦ.

Καὶ ἐν εὐχαρίστον καὶ ἀπόροπτον διὰ τοὺς συνδρομητάς : Ἐκτὸς τῶν ἐπὶ κοινοῦ χάρτου ἀντιτύπων, — σχετικῶς κοινοῦ, διότι καὶ αὐτὸς εἶνε λαμπρὸς, — τυπῶν καὶ ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πολὺ ἀνωτέρου, τριπλασίας ἀξίας. Ἐν αὐτὰ πλεον τὰ ἀντίτυπα θὰ εἶνε θαῦμα ἰδέσθαι, καὶ αὐτὰ προσίξω διὰ τοὺς συνδρομητάς. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βιβλίου, τὰ ἐπὶ καλοῦ χάρτου ἀντίτυπα θὰ τιμῶνται πολὺ, ἴσως κατὰ 3 φράγκα, ἀκριβώτερα, ἢ τὰ ἐπὶ κοινοῦ. Ὅστε ὁ συνδρομητής, ὁ ἐγγραφόμενος μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου καὶ προπληρώνων φρ. 5 (ἢ φρ. 7, διὰ τὸ χρυσόδετον, θὰ λάβῃ ἀντίτυπον τοῦ βιβλίου, τῆς καλῆς ἐκδόσεως, τὸ ὁποῖον ὁ ἀγο-

ραστή; θὰ πληρῶν κατόπι 7 φράγκα ἄδετον καὶ 10 φρ. χρυσόδετον—ἂν ὄχι καὶ περισσώτερον.

ΜΕΓΑΛΕΣΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἐκ τῶν πασιγνώστων Καταστημάτων Ἀνεστη Κωνσταντινίδου ἀγγέλλεται ἡ προσεχῆς ἔκδοσις Μεγάλου Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, εἰς τέσσαρας τόμους ἐκ 400 ἐν-ὄλῳ τυπογραφικῶν φύλλων. Τὸ Λεξικὸν τοῦτο θὰ εἶνε τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἐν Ἑλλάδι, ἀληθῆς θησαυρὸς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀπαραίτητον ἐφόδιον παντὸς πεπαιδευμένου Ἑλλήνου. Ὅς τοῦτο ὁ συνιστῶ θερμῶς καὶ εἰς μαθητάς καὶ εἰς διδασκάλους, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἔχῃ βοήθημα ἀσφαλές εἰς τὴν ἠμετέραν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ εἰς τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης.

Τὸ βιβλίον ἔργον θὰ τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοράζοντας αὐτὸ ἅμα τῇ ἐκδόσει του, δραχμὰς 80. Ἄλλ' οἱ προπληρόντες ἀπὸ τοῦδε συνδρομήν, τὸ λαμβάνουν εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ἀξίας του, δηλαδὴ μόνον ἀντὶ δραχμ. 40. Χάρην περισσώτερας ευκολίας, ἡ πληρωμὴ εἴμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς 12 μηνιαίας δόσεις ἐκ δραχμῶν 5 ἐκάστη ἄλλ' εἰς τοὺς συνδρομητάς τῆς κατηγορίας ταύτης τὸ ἔργον θὰ στοιχίσῃ δραχμὰς 60.

Προσεχῶς, ὅταν καὶ διὰ τοῦ Γραφείου μου θὰ ἐγγράφονται συνδρομηταί εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο Λεξικόν, θὰ σας τα εἶπω λεπτομερέστερον.

«Ο ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ»

Ἐξακολουθεῖ νὰ μεγαλώνῃ—εἶνε περιττὸν βεβαίως νὰ σας τὸ εἶπω ἰδοὺ μερικὰ ἀπὸ τὰς πολλὰς εἰσοδάς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος : Τὸ Ἀύλιον τῆς Νιούσου, μετὰ 9 ἔλλων συμμαθητῶν του, μοῦ ἔστειλε δραχμ. 14. Ὁ Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς φρ. χρ. 10. Ὁ Στασμέντος Φεγγίτης μίαν ἀγγλικὴν λίραν, κτλ. κτλ. Τὶ ἔχει νὰ γίνῃ, ὅταν θὰ ἐκδοθῆ τὸ ἈΔελτίον τοῦ Ἐράνου !

ΣΚΟΚΟΥ, ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1900

Καλλιτεχνικώτατον, όπως πάντοτε, πλούσιον εις ύλην και εικόνας, τερπνότερον, με διηγήματα, ποιήματα και ἄλλα ποικίλα τῶν κορυφαίων ἐκ τῶν συγχρόνων μας λογογράφων και ποιητῶν. — Δάμπρου, Πολίτου, Κουρτίδου, Παλαμά, Σουρῆ, Δροσίνῃ, Πολέμῃ, Ξενοπούλου, Νιρβάνῃ, Ἀνίνου, Μπόσῃ, Καμπούρογλου, Ράδου κτλ. κτλ. — ἐξεδόθη τὸ ἄριστον τῶν Ἑλληνικῶν Ἡμερολογίων, τὸ Ἡμερολόγιον Σκόκου διὰ τὸ ἔτος 1900. Τιμῆται χρυσόδετον φρ. 5. Ὅσοι ἐκ τῶν φίλων μου ἐπιθυμοῦν νὰ το ἀποκτήσουν, δύναται νὰ μου ἐμβάσουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ το λάβουν διὰ τοῦ Γραφεῖου μου.

Ἀπὸ τὴν ὠραιότατην ἐπιστολήν τῆς Ἀγγελῆς Νυκτὸς [ΕΕΕ] ἀποσπῶ τὰ ἐξῆς : « Πολὺν ῥόλον παίει αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὸν συγγενικόν μου κύκλον δ κ. Φαίδων με τὰς ἀριστουργηματικὰς περιγραφὰς σου, τὰς ὁποίας ἐπιγράφει « Ἀθηναϊκοὶ Παρτίκοι ». Ὁ θεὸς μου, ἀρχαῖος δημοσιογράφος, λέγει δὲι δ κ. Φαίδων ὑπερτερρεῖ κατὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ τὴν καλλιπέπειαν τῶν περιγραφῶν, πρὸς τούτοις δὲι δ κ. Φαίδων διὰ τὰς Διάπλασις ἀμιλλᾶται μετὰ τὰ κάλλιστα περιοδικὰ τῆς Εὐρώπης καὶ καθίσταται ἀναγκαιότατη εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν. Οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ μου δὲν ἐπιδέχονται ἀντίρρησην τὸν γνωρίζω καλά ὀλιγόλογος καὶ σαφάρθ, ἐκφράζει ἀμόνον ὅταν εἶνε πεπεισμένος περὶ τίνος. Ἡ θεὰ μου, παιδιὰ συνδρομητριά σου, αἰσθάνεται μεγάλην χαρὰν, ἀκούουσα ἐπαινουμένην τὴν ἀγαπητὴν τῆς Διάπλασις, τὴν ὅποιαν μοιλοῦντι λίαν ἀπεχολημένην, δὲν παύει ἀναγινώσκουσα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, σταματῶσα εἰς ἕκαστον διήγημα, ἐκφέρουσα τὰς κρίσεις τῆς, γελῶσα θυρωβωδῶς μετὰ τὰς εὐφυλοῖας ἐνίων συνδρομητῶν, μετὰ τὰ ἀστεία φευδώνουσα, μετὰ τὰ λογοπαίγνια τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς Ἀνανίου, καὶ κλαίουσα μετὰ τὰς περιπετείας τοῦ Γεράρδου καὶ τῆς Κοραλίας. — Ἄλλ' ὡς σταματῶσθε ἕως ἐδῶ, διότι κινδυνεύω νάντι γράψω διόκληρον τὴν ἐπιστολήν.

Καὶ ποῦ τόπος σήμερα, μετὰ τὴν Προκίρυσιν τῆς ἀνανεώσεως, καὶ ποῦ κεσάει μετὰ τὰς τῆσας φροντίδας τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης τοῦ Ἐλράνσου τῶν προετοιμασιῶν τοῦ 1900, τῶν Διαγωνισμῶν, ὁ ὅποιοι πρὸς δὲ δημοσιουθῶν ἐντός τοῦ θεοῦ, κτλ. κτλ. Μὴ διαραεσθητῆτε λοιπόν, ἂν δὲν θὰ σας ἀπαντήσω ἐκτενῶς καὶ εἰς ὅλα. Ὅσα σας παρακαλῶ μάστιχα, αὐτὰς τὰς ἡμέρας ποῦ λαμβάνω μέγα πλῆθος ἐπιστολῶν, καὶ ἔχω πολλὰς ἐργασίας, νὰ εἰσθα περισσώτερον σύντομοι καὶ ὀλιγοίτεροι... ἀπαιτητικοί.

Θαυμάτῃ, [ΕΕΕ] μόνον διὰ νὰ σου δώσω αὐτὰ τὰ τρία εἶδη ἔχω τόπον, καὶ διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν σου, καὶ διὰ τὴν μυστηριώδη σου συνάντησιν μετὰ τὸν Κουφοκαρφαλάκη, καὶ διὰ τὰ ποιήματα, τὰ ὁποία ποῦ ἐνέπνευσε τὸ Ὑπὲρ Πατρίδος. Τίποτε ἄλλο.

Μετὰ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα, Ἀσπροποταμίτῃ [ΕΕΕΕ] τὴν περὶ τῶν διατιόντων Ἀστέρων ἐπιστολήν σου καὶ τὴν ἔσπειλα εἰς τὸν συνεργάτην μου Φιλεπιστήμονα. Μαρτυρεῖ πολὺν ἐπιστημονικὸν ζήλον καὶ σε συγχαιρῶ.

Καὶ μοῦ εἶπε τὸ πούλακι μου, Τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀλήθεια σ' ἐλύπησε τὸσον ἐκεῖνο ποῦ σου ἔγραψα εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ψευδωνύμου σου ; Ἀλλὰ δὲν ἦτο τόσο σπουδαῖον ἔπειτα ἀπέβλεπεν εἰς μίαν ἄλλην φίλην μου, καὶ ὕστερα εἶδα δὲν ἔκαμα παρετήγησιν.

Νὰ καὶ ἡ Μυστικὴ Φωνή, ἡ ὁποία κατ' αὐτὰς εἶχε γίνῃ τόσο μυστικὴ, ὥστε δὲν τὴν ἤκουα οὔτε ἐγώ. Σήμερον ὁμοῦ γράφει ἕνα σωρὸ ἐνδιαφέροντα, καὶ μοῦ στέλλει καὶ τὴν λύσιν τῆς Μ. Εἰκόνας. Ἐλπίζω δὲι θὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά τῶν δέχομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους : Ἡλιον τῆς Ἀθήνης (Κ. Ψ.) Θράκη Μορομάχον

(Α. Κ.) καὶ Πυκνόφυλλον Δρῶν (Χ.Κ. δυστυχῶς τὰ δύο πρῶτα δὲν ἦσαν ἐλεύθερα.)

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίας : παραλείπονται αὐτὴν τὴν φοράν ἐλλείθει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ λάξουν : ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μετὰ τὸν Παρτινέβελον καὶ Σοφὸν Πιττακὸν — ὁ Ἀγγορολογιώτατος μετὰ τὸν Ἀργύρην Σαπουνάκη — τὰ Ἀνθος τῆς Ἀνδρον μετὰ τὴν Ἥπερδεσαν Ἐλεῖδα, Βασίλειά τῶν Κυκλάδων καὶ Ἀφρόν τοῦ Νείλου — ἡ Νύμφη τοῦ Ἀελατικῶ μετὰ τὴν Ἀρτέμιδα Ἀραβαγτινοῦ, Κόδρον καὶ Ἀχολο Περιστέρη — τὸ Κοκκίνο Καπελάκι μετὰ τὸ Μερκεδένιο Μπουκετάκι, Τῶν τῆς Νυκτὸς καὶ Κόκκινον Σκουφάκι — τὸ Ζουλάπι μετὰ τὸν Πατριὸν Βαρζάκη, Δερονχέτην, Μπόντεροσε (γαλλικὰ ἢ γερμανικὰ, ὅπως θέλει) — ἡ Σανθὴ Ἑλληνοπούλα μετὰ τὸν Καραγιώτην, Μπόντεροσε καὶ Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν — τὸ Φύδρον-Μιγῶν μετὰ τὴν Ἐλένην Γ. Δαμάσκου καὶ Τσουκνιδῶν τῆς Τερψιθέας — ἡ Ἐλαία τῆς Λευκάδος μετὰ τὸν Ἐρδοξον Ψαριατῆν καὶ Ἐσμεράλδαν.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Καπετὰν Γιακουμῆν (χαῖρα ποῦ ἔγινες μέλος τοῦ Συλλόγου ἢ Ἐρευνα) καὶ σε συχαίρω διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐνεργείας σου) Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν ([Ε] διὰ τὰ περὶ τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης ἐνεργείας μετὰ τῶν πρώτων — πρώτων) Πικραμένην Καρδοῦλαν, Σκληρὸν Βράχον, Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φωτογραφίαν τῆς Μούσης τῆς Ἀστρονομίας, καὶ δὲν ἀμυδρῶς δὲι, ἀμα μάθη δὲι μοῦ τὴν ἄριστον, θὰ σου στείλῃ νέαν ὠδὴν Κροθσον (καθὼς ἐτήγησα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἡ τιμὴ τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης δὲν ἤμπορούσε νὰ ὀρισθῇ μικροτέρα) φαντάσου δὲι καὶ τὸ πρωτότυπον, τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ εἰς παγκόσμιον γλῶσσαν καὶ εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀντιτύπων, δὲν εἶνε εὐθηνότερον) Λωλὸν Διάβολον, Ἐλιχρυσον (θὰ συμπληρώσῃς τὸ τετραδῖον, γράφουσα τὰς ἀπαντήσεις, καὶ θὰ το στείλῃς πρῶτη ὁ Ὁδηγὸς τὰ λέγει καταλεπτῶς) Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα ([ΕΕ] διὰ τὴν ὠραιότατην ἐπιστολήν περὶ Ἐβράνου) Ἀστέρη τοῦ Βέργα ([ΕΕΕ] καὶ διὰ τὴν ἐπιστολήν καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ Μαγικὴν Εἰκόνα, τὴν ὅποιαν πολὺ πιθανὸν νὰ δημοσιεύσω, ὡς ἔργον συνδρομητοῦ μου) Κόδρον (διόκληρον ἐγχειρίδιον ἀγρονομίας ἢ σημερινῆς σου ἐπιστολῆς [Ε], ἀλλὰ ποιητικώτατα γραμμένον) Σοφὸν Πιττακὸν (ἔσπειλα ἐκ νέου Λυσὸχ. καὶ τετραδῖα Μ. Μυστικῶν ἢ λύσεις τῆς Μ. Εἰκόνας ἐφθασε πολὺ ἀργά) Θάλλουσαν Μυροσίνην (πολὺ ἐπιτυχημένην τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα σου) εἰ κάνει ὁ ἀδελφοῦλης καὶ ποῖς κερδίει εἰς τὸ ντόμινο ;) Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, εἰς τὴν ἐρωτήσιν σου, ἀπαντῶ καὶ ἔγινε καλὰ ἡ ἀδελφή σου ;) Ἀνήσυχον Πνεῦμα, Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος, (θὰ προσπαθῆσω, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ ἐμὲ τὸ φύλλον βραδύνει κάποτε ἐν τυπωθῆ εἴτε ἐνεκα παρεμπιπτούσης ἐορτῆς, εἴτε ἐνεκα συσσωρεύσεως ἐργασιῶν εἰς τὸ τυπογραφεῖον) Πειραϊκὴν Ἀδραν (ἂ, ὠραῖον αὐτὸ, νὰ ἔχῃς τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον πρὸ δεκαπενταετίας εἶχεν ἡ ἀδελφή σου) Ἀγριοβιολέτταν (καὶ ἡ νέα ἐπιστολή σου ὀραιωτάτη [ΕΕΕ] τὰς προτάσεις σου δὲν θὰ δημοσιεύσω, διότι κανεὶς ἐκ τῶν τριῶν δὲν ἀνταλλάσσει.) Ἡρωικὸν Σίφρος Ὀλπιον τῶν Γραπτῶ (εὖγε !) Ἀληθῆ Φίλην (ὄχι, ὄχι ! αἱ ἐπιστολαὶ σου ἀπαντητικὰς μοῦ φαίνονται ἀραιαὶ γράφει καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου παρὰ τὸ ὄνομά σου) Σταματίον Γ. Σταματίου (μὰ δὲν εἶχες ψευδώνυμον ; διὰ νὰ το ἀλλάξῃς, ὀρεῖσαι νὰ συμμορφώθῃς μετὰ τὸν Κανονισμόν)

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τακτικού Ἰου [Ε] 683. Στοιχειοδριφός. Διῶδε κάπα, θάλε θήτα Κι' ἀπ' τὸν Ὀλυμπο κατέβη Καὶ μέο' ἔτα παλάτια κύττα. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀσπερδαλέου. 684. Αἰνίγματα. Ἀπὸ τὰ δεκατέσσαρα τοῦ βίου τοῦ στοιχεῖα Νὰ ξεχωρίσῃς εἰς ποσὲς δύο ζῶα καὶ αὐτὸ τρία. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Νέου Ἀρχιμῆδους. 685. Οἰκίσκος. Νὰ συμπληρωθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκειται : εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς στήλης πηλὸν, εἰς τὴν δεξιὰν ἐρπετόν, εἰς τὴν βᾶσιν πρὸ σῶπον τῆς Ἰερᾶς Γραφῆς καθέτως, δεξιὰ ποταμὸς, ἀριστερὰ δεξιὰ εἰς τὴν θύραν, δεξιὰ πρόθεσις, ἀριστερὰ πόλις, καὶ εἰς τὸ ἀνώφλιον ἐπίρημα.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φλογεράδου Ἀκτίου τοῦ Σουλίου 686-690. Μαγικὸν Γράμμα. Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός οἰουδήποτε γράμματος ἕκαστης τῶν κάτω λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ σχηματισμοῦ ἄλλας τῶσας λέξεις : τόσος, δλκάς, Ἐρωτῶ, γάρος, ἀνῆρ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ροδῆρου Γυτοκέρδου 691. Φωνηεντόλιπον. * γν δν χ κ μ ν σ ς ο ν μ τ χ ρ μ τ Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Μιχαήλ Παρρακάκη 692. Γρίφος. ου ου — ου ΤΑ ου ου ου

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἀντίο Μαστέλο (καὶ ὁ ἔσχατος δεκτὸς ὡς ὁ πρῶτος) Σιγαχαμένον Ποτικῶν (αἱ λύσεις ἐλήφθησαν τακτικὰ τὸ διηγηματικὰ μοῦ ἤρσε) Σπίρτο Μονάχο κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου.

Ἡ λύσις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θέλῃ νὰ γράψῃται τὰς λύσεις τῶν ἐπισημασμένων, πάλαιτα ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φακίλους, ἐν ἑκαστῷ περίπτῃ 20 φύλλα καὶ τιμῆται φρ 1

682. Λεξιγράφος. Τὸ πρῶτον τοῦ εἰς μέλλοντας θὰ εὖρῃς ἂν κυτῆ [τάξις. Νάτος καὶ ὁ ἐπιλοπιος... ἀλλὰ νὰ μὴ τρομάξῃς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τακτικού Ἰου [Ε] 683. Στοιχειοδριφός. Διῶδε κάπα, θάλε θήτα Κι' ἀπ' τὸν Ὀλυμπο κατέβη Καὶ μέο' ἔτα παλάτια κύττα.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀσπερδαλέου. 684. Αἰνίγματα. Ἀπὸ τὰ δεκατέσσαρα τοῦ βίου τοῦ στοιχεῖα Νὰ ξεχωρίσῃς εἰς ποσὲς δύο ζῶα καὶ αὐτὸ τρία.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Νέου Ἀρχιμῆδους. 685. Οἰκίσκος. Νὰ συμπληρωθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκειται : εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς στήλης πηλὸν, εἰς τὴν δεξιὰν ἐρπετόν, εἰς τὴν βᾶσιν πρὸ σῶπον τῆς Ἰερᾶς Γραφῆς καθέτως, δεξιὰ ποταμὸς, ἀριστερὰ δεξιὰ εἰς τὴν θύραν, δεξιὰ πρόθεσις, ἀριστερὰ πόλις, καὶ εἰς τὸ ἀνώφλιον ἐπίρημα.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φλογεράδου Ἀκτίου τοῦ Σουλίου 686-690. Μαγικὸν Γράμμα. Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός οἰουδήποτε γράμματος ἕκαστης τῶν κάτω λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ σχηματισμοῦ ἄλλας τῶσας λέξεις : τόσος, δλκάς, Ἐρωτῶ, γάρος, ἀνῆρ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ροδῆρου Γυτοκέρδου 691. Φωνηεντόλιπον. * γν δν χ κ μ ν σ ς ο ν μ τ χ ρ μ τ Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Μιχαήλ Παρρακάκη 692. Γρίφος. ου ου — ου ΤΑ ου ου ου

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΑ (με ΓΑΛΑ) λατινικοῦ ῥήματος ἀρεῖ- ge = ἀνοί- γειν. Εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἀνοίξτε. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ- Μος, Ἀδαμτος, Μίδαις, ἈγαμΕμῶν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἈκτΑιος, ΚραΝαός.) — 536. Ἐχες δύο δουλιεὶς νὰ κάνῃς, — τῇ βαρεῖα νὰ καπαϊάνῃς. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κέμει κρῖτο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίτου*

ΑΥΣΕΙΣ τὰ κυριακικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 524. Μίσμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέ